

**PRANO DOMŠAIČIO GALERIJOJE KLAIPĖDOJE ATIDAROMA PARODA
„KELIONĖ Į SAULĘ. ERNSTAS MOLLENHAUERIS (1892–1963) NIDOS DAILININKŲ
KOLONIJOJE“**

2017 m. spalio 6 d., penktadienį, 17 val., Lietuvos dailės muziejus kviečia į parodos „Kelionė į saulę. Ernstas Mollenhaueris (1892–1963) Nidos dailininkų kolonijoje“ atidarymą Prano Domšaičio galerijoje (Liepų g. 33, Klaipėda). Parodoje rodomi E. Mollenhauerio paveikslai iš Rytprūsių krašto muziejaus (Liuneburgas, Vokietija) rinkinių. Atidaryme dalyvaus parodos kuratorius dr. Jörn̄nas Barfodas. Paroda veiks iki gruodžio 3 d.

Rytprūsių krašto muziejaus Liuneburge ir Prano Domšaičio galerijos Klaipėdoje dvylikos metų bendradarbiavimo rezultatas – parodų ciklas, aktualizuojantis Mažosios Lietuvos (Prūsų Lietuvos) ir Klaipėdos krašto dailės paveldą. Aštuntoji, paskutinė, ciklo paroda pristato Nidos dailininkų kolonijos puoselėtojo, tapytojo ekspresionisto E. Mollenhauerio kūrybą.

E. Mollenhaueris gimė 1892 m. Tepliuvoje (vok. Tapiau, rus. Gvardeiskas, Kaliningrado sr.). 1913 m. pradėjo studijas Karaliaučiaus dailės akademijoje. Dalyvavo Pirmajame pasauliniame kare, karui pasibaigus grįžo į akademiją tęsti studijų. Garsiajame Hermanno Blode's viešbutyje Nidoje dailininkas pirmą kartą apsilankė 1919 m., o sekančiais metais vedė viešbučio savininko dukrą Hedwigą Blode.

Nuo 1924 m. iki 1945 m. E. Mollenhaueris gyveno Nidoje. Iš uošvio perėmęs populiarių viešbutį, tapytojas rūpinosi ir jame įsikūrusiu dailininkų kolonijos centru, tęsė kolonijos tradicijas. Be kitų kultūrinių iniciatyvų, jis padėjo rašytojui Thomui Mannui įsikurti Nidoje. 1939 m. Klaipėdos kraštą prijungus prie Vokietijos, E. Mollenhaueris, kaip ir kiti ekspresionistai, pateko į nacionalsocialistų organizuotą „išsigimusių“ meno kampaniją, jam buvo uždrausta tapyti ir rengti parodas. Artėjant Antrojo pasaulinio karo pabaigai, dailininkas pasitraukė į Vakarų. Dirbtuvėje Nidoje likę paveikslai buvo sunaikinti.

Nuo 1945 m. E. Mollenhaueris gyveno Vokietijoje. Keitume Zylto saloje, kurios kraštovaizdis priminė Nidą, buvo įsirengęs dirbtuvę, tapė, dažnai pakartodamas anksčiau sukurtų ir karo suirutėje prarastų paveikslų motyvus. Dailininkas mirė 1963 m. Jo kūrybos palikimu ilgus metus rūpinosi duktė menotyrininkė Maja Ehlermann-Mollenhauer (1925–2012). 2012 m. ji perdavė tėvo paveikslus ir archyvą Rytprūsių krašto muziejui.

Parodai Prano Domšaičio galerijoje buvo atrinkti 20 aliejumi ant drobės, kartono ir popieriaus nutapytų peizažų, sukurtų 1919–1963 m. Eksponuojami trys itin reti ankstyvieji, 1919–1920 m. peizažai. Būtent tuo metu dailininkas susiformavo kaip ekspresionistas. Jo kūrybai turėjo įtakos tapybą Karaliaučiaus dailės akademijoje dėstę Ludwigas Dettmannas ir Arthuras Degneris, vėliau – Kuršių nerijos gamta ir susitikimas su Maxu Pechsteinu.

Didžiąją parodos dalį sudaro po 1945 m. sukurti paveikslai. Beveik visi jie skirti Nidai, kurią tapytojas vadino „stebuklų žeme“. E. Mollenhauerio paveikslai stipraus kolorito, ryškių spalvinių dermių, kupini ekspresijos ir atviro jausmo, gilių išgyvenimų. Dažnoje kompozicijoje vaizduojamas didžiulis, spinduliuojantis saulės kamuolys. Saulė paveiksluose yra ir šviesos šaltinis, ir paslapties kupina, visa, kas gyva palaikanti ir persmelkianti gamtos jėga.

E. Mollenhaueris teigė: „Nuo pat jaunų dienų esu atsidavęs ekspresionizmui. Visada stengiuosi atskleisti motyvo esmę, visą jo įvairovę, tai yra, siekiu savo vidiniams pojūčiams suteikti išraiškingą formą. Šį įsijautimą į objektą išreiškiu ne racionaliai išmąstytais struktūromis, bet intuityviai kuriama forma, kuri kiekviename kūrinyje įgyja vis kitokią prasmę“.

Parodos rėmėjai – Klaipėdos miesto savivaldybė, Rytprūsių krašto muziejus
(Liuneburgas, Vokietija), Balticum TV

Informaciją apie parodą teikia parodos kuratorė,
Prano Domšaičio galerijos vadovė Kristina Jokubavičienė, mob. tel. 8616 16550

LDM Ryšių su visuomene centras, (8 5) 262 18 83, 8 682 45 300